

Kommissionen anser att Republiken Slovenien inte heller har iakttagit sina skyldigheter enligt artikel 6.2–6.5 i direktiv 2001/14/EG, eftersom den inte har säkerställt stimulansåtgärder för att sänka kostnaderna för tillhandahållandet av infrastruktur samt nivån på tillträdesavgifter.

Därtill hävdar kommissionen att Republiken Slovenien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.3 i direktiv 2001/14/EG, då den inte har föreskrivit en beräkningsmetod som kan säkerställa att avgiften för minimipaketet av tillträdestjänster och för bantillträdestjänsterna motsvarar den kostnad som uppstår som en direkt följd av den tågtrafik som bedrivs.

Republiken Slovenien har dessutom, enligt kommissionen, åsidosatt sina förpliktelser enligt artikel 11 i direktiv 2001/14/EG, eftersom den inte har infört ett system för att förbättra effektiviteten genom vilket järnvägsföretagen och infrastrukturförvaltaren motiveras till att reducera driftsafbrotten till ett minimum och förbättra järnvägsnätets prestanda.

Vidare har Republiken Slovenien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8.1 i direktiv 2001/14/EG, genom att i dess lagstiftning inte föreskriva en kontroll av om ett specifikt markandssegment tål prishöjningar för att uppnå full kostnadstäckning för infrastrukturförvaltarens kostnader.

Kommissionen gör avslutningsvis gällande att Republiken Slovenien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 30.1 i direktiv 2001/14/EG, eftersom den inte har inrättat ett regleringsorgan som i fråga om beslutsfattande är oberoende i förhållande till infrastrukturförvaltaren och sökanden.

⁽¹⁾ Rådets direktiv av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (EGT L 237, s. 25).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 januari 2011 — brottmål mot Titus Alexander Jochen Donner

(Mål C-5/11)

(2011/C 103/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Part(er) i brottmålet vid den nationella domstolen

Titus Alexander Jochen Donner

Ytterligare deltagare i rättegången: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Tolkningsfrågor

Ska artiklarna 34 och 36 FEUF, i vilken fri rörlighet för varor regleras, tolkas så, att de utgör hinder mot straffansvar som följer av en tillämpning av bestämmelser i nationell strafflagstiftning avseende medhjälp till otillåten spridning av upphovsrättsligt skyddade verk, när vid en gränsöverskridande försäljning av ett i Tyskland upphovsrättsligt skyddat verk,

— detta verk importeras till Tyskland från en medlemsstat i Europeiska unionen och den faktiska förfoganderätten till verket överförs på honom, men

— äganderättsövergången har ägt rum i en annan medlemsstat i vilken verket inte omfattades av något upphovsrättsligt skydd eller detta inte kunde göras gällande?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 17 januari 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A mot Fazenda Pública

(Mål C-25/11)

(2011/C 103/25)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A

Motpart: Fazenda Pública

Tolkningsfrågor

1. Är artikel 23 CIVA förenlig med artiklarna 17.2, 17.5 och 19 i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 ⁽¹⁾ (sjätte direktivet)?

2. Om svaret är jakande: Är det förenligt med artikel 17.2, 17.5 och 19 i sjätte direktivet att på grundval av ett icke skattepliktigt stöd till nämnda sektor (inputs), enligt nämnda artikel 23 CIVA, fastställa en särskild avdragsgill andel med avseende på mervärdesskatt för skattskyldiga som — om så enbart på grundval av en uppdelning av rörelsegrenarna — enbart utför skattepliktiga transaktioner?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s.1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1 s. 28).